

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1316/2024
05.11.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Јеленом Паравиња, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Дунђеровића, поднетом против правноснажног решења Првог основног суда у Београду Кв.бр. 1055/24 од 31.07.2024. године, у седници већа одржаној дана 05.11.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Дунђеровића, па се **УКИДА** правноснажно решење Првог основног суда у Београду Кв.бр. 1055/24 од 31.07.2024. године и предмет враћа Првом основном суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду 6К.бр. 851/19 од 15.04.2024. године обавезан је приватни тужилац ББ да надокнади трошкове кривичног поступка окривљеном АА у износу од 450.000,00 динара и одређен је начин плаћања истих ближе означен изреком пресуде, а у року од 15 дана од дана правноснажности решења.

Одлучујући о жалби пуномоћника приватног тужиоца ББ – адвоката Филипа Лазића допуњеној дана 17.05.2024. године, Први основни суд у Београду је решењем 6.К бр. 851/19 Кв. бр. 1055/24 од 31.07.2024. године преиначио првостепено решење, тако што је утврдио да трошкови кривичног поступка које је приватни тужилац ББ обавезан да накнади пресудом Првог основног суда у Београду К.бр. 851/19 од 12.07.2023. године, која је преиначена пресудом Вишег суда у Београду Кж1 761/23 од 24.10.2023. године, на име награде и нужних издатака браниоца окривљеног АА, износе 295.500,00 динара, док је у преосталом делу жалба пуномоћника тужиоца одбијена као неоснована.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА – адвокат Милан Дунђеровић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд донесе одлуку којом ће преиначити одлуку Кв већа Првог основног суда у Београду Кв.бр. 1055/24 од 31.07.2027. године и одлучити о трошковима кривичног поступка на начин како је то одлучено решењем Првог основног суда у Београду 6.К. 851/19 од 15.04.2024. године.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Дунђеровића је основан.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, наводећи да је другостепени суд оценио да је првостепеном одлуком погрешно примењено материјално право, те да је обрачун трошкова требало извршити делимично према Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“ број 121/12, 99/2012 и 37/2011) у односу на радњу коју је бранилац окривљеног предузимао у време важења исте, док је у односу на радње које је бранилац предузимао по ступању на снагу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“ број 43/2023), требало применити ту тарифу, сматрајући да је наведено тумачење другостепеног суда у потпуној супротности са свим одредбама релевантног материјалног права. Такође у захтеву истиче да је захтев за накнаду трошкова 09.01.2024. године поднео у складу са Тарифом која је ступила на снагу 03.06.2023. године, те цитирајући одредбу члана 8. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, као и члана 11., те члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, указује да се пред судовима трошкови признају у складу са тарифом која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Врховни суд је наведени захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Милана Дунђеровића оценио као основан.

Првостепени суд је правилно о обавези плаћања трошкова кривичног поступка одлучио применом Тарифе која је ступила на снагу 03.06.2023. године, при чему је и сама одлука о обавези накнаде трошкова донета након ступања на снагу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник Републике Србије“ број 43/2023), доношењем првостепене пресуде 11.07.2023. године и другостепене пресуде 24.10.2023. године, а другостепеном одлуком је, стога, учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на шта се основано указује у поднетом захтеву.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је захтев браниоца окривљеног усвојио, укинуо решење Кв. 1055/24 од 31.07.2024. године и предмет враћа Првом основном

суду на поновно одлучивање о жалби изјављеној против првостепеног решења, при чему ће имати у виду примедбе из ове пресуде и донети правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Паравиња, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић